

Do zboru oblubienicy Jezusa Chrystusa

Bardzo serdecznie pozdrawiam wszystkich braci i siostry na całym świecie, którzy uwierzyli czystemu biblijnemu poselstwu Bożemu i przeżywają teraz swoje przygotowanie na zachwycenie ze Słowem Pana z Izajasza 55, 11: *„Tak jest z moim słowem, które wychodzi z moich ust: Nie wraca do mnie puste, lecz wykonuje moją wolę i spełnia pomyślnie to, z czym je wysłałem”*.

Następujące miejsca Biblii mają nam pokazać, czego Bóg Pan od nas oczekuje, by mogło wypełnić się to, czego my od Niego oczekujemy i co On nam z łaski chciałby darować, byśmy byli gotowi, gdy On przyjdzie.

Powtórne przyjście Chrystusa było od początku nadzieją wszystkich prawdziwie wierzących. U Jana 14, 2-3 nasz Pan powiedział: *„W domu Ojca mego wiele jest mieszkań; gdyby było inaczej, byłbym wam powiedział. Idę przygotować wam miejsce. A jeśli pójdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę was do siebie, abyście, gdzie Ja jestem, i wy byli”*.

W Piśmie Świętym drugie przyjście Chrystusa jest wielokrotnie podkreślane: *„Tak i Chrystus, raz ofiarowany, aby zglądzić grzechy wielu, drugi raz ukaże się nie z powodu grzechu, lecz ku zbawieniu tym, którzy go oczekują”* (Hebr. 9, 28). Już o Henochu jest napisane: *„Przez wiarę zabrany został Henoch, aby nie oglądał śmierci i nie znaleziono go, gdyż zabrał go Bóg. Zanim jednak został zabrany, otrzymał świadectwo, że się podobał Bogu”* (Hebr. 11, 5).

PAN mówił też o tych wszystkich rzeczach, które będą miały miejsce w czasie ostatecznym przed powtórным przyjściem Chrystusa, czy dotyczy to Izraela, czy zboru, czy ogólnej sytuacji na Ziemi:

*„A gdy siedział na Górze Oliwnej, przystąpili do niego uczniowie na osobności, mówiąc: Powiedz nam, kiedy się to stanie i jaki będzie **znak twego przyjścia** i końca świata? A Jezus odpowiadając, rzekł im: Baczcie, żeby was kto nie zwiódł”*. ON mówił o wojnach, klęskach głodu, trzęsieniach ziemi, zarazach itd. (Mat. 24, 3-7) i podkreślił zwłaszcza *„I będzie głoszona ta ewangelia o Królestwie po całej ziemi na świadectwo wszystkim narodom, i wtedy nadejdzie koniec”* (Mat. 24, 14). Dzisiaj to miejsce Pisma wypełniło się na naszych oczach na całym świecie.

U Łuk. 21, 28 Pan powiedział do tych Swoich odnośnie do wydarzeń czasu końca: *„A gdy się to zacznie dziać, wyprostujcie się i podnieście głowy swoje, gdyż zbliża się odkupienie wasze”*.

Jednak przed Jego powtórным przyjsciem w zborze wszystko musi zostać przywrócone do właściwego stanu jak na początku, jak jest napisane także w Dz. Ap. 3, 21: *„Którego musi przyjąć niebo aż do czasu odnowienia wszechrzeczy, o czym od wieków mówił Bóg przez usta świętych proroków swoich”*.

Do tego należy obietnica, że Bóg na końcu czasu łaski, zanim nastanie straszny dzień Pana, pošle proroka, który sprowadzi serca Bożych dzieci na powrót ku apostołskim ojcom. Ta obietnica z Malachiasza 3, 23-24 wypełniła się przez służbę brata Branhama.

Co się tyczy samego zachwycenia, to czytamy w 1. Tes. 4, 15-17: *„A to wam mówimy na podstawie Słowa Pana, że my, którzy pozostaniemy przy życiu aż do przyjścia Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy zasnęli. Gdyż sam Pan na dany rozkaz, na głos archanioła i trąby Bożej zstąpi z nieba; wtedy najpierw powstaną ci, którzy umarli w Chrystusie, potem my, którzy pozostaniemy przy życiu, razem z nimi porwani będziemy w obłokach w powietrze, na spotkanie Pana; i tak zawsze będziemy z Panem”*.

U Filipian 3, 20-21 czytamy do tego: *„Nasza zaś ojczyzna jest w niebie, skąd też Zbawiciela oczekujemy, Pana Jezusa Chrystusa, który przemieni znikome ciało nasze w postać, podobną do uwielbionego ciała swego, tą mocą, którą też wszystko poddać sobie może”*.

Warunkiem tego jest, że urzeczywistni się u nas następujące Słowo: *„A jeśli Duch tego, który Jezusa wzbudził z martwych, mieszka w was, tedy Ten, który Jezusa Chrystusa z martwych wzbudził, ożywi i wasze śmiertelne ciała przez Ducha swego, który mieszka w was”* (Rzym. 8, 11).

Ta obietnica stanie się przy powtórным przyjsciu naszego Pana przeżyłą rzeczywistością. Jednocześnie skierowano do nas napomnienie, byśmy byli cierpliwi i czekali, aż Bóg dopełni Swego dzieła poprzez potężne działanie Ducha: *„Przeto bądźcie cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik cierpliwie oczekuje cennego owocu ziemi, aż spadnie wczesny i późniejszy deszcz. Bądźcie i wy cierpliwi, umocnijcie serca swoje, bo przyście Pana jest bliskie”* (Jak. 5, 7-8). *„A wy, dzieci Syjonu, wykrzykujcie radośnie i weselcie się w Panu, swoim Bogu, gdyż da wam obfity deszcz jesienny i ześle wam, jak dawniej deszcz, deszcz jesienny i wiosenny”* (Joel 2, 23).

Ponieważ nikt nie zna dokładnej godziny Jego powtórnego przyjścia, dotyczy nas wezwanie do trwania w gotowości o każdej porze: *„Dlatego i wy bądźcie gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie domyślacie”* (Mat. 24, 44).

Także to poważne Słowo musimy wziąć sobie do serca: *„Gdy tedy obietnica wejścia do odpocznienia jego jest jeszcze ważna, miejmy się na baczności, aby się nie okazało, że ktoś z was pozostał w tyle. I nam bowiem była zwiastowana dobra nowina, jak i tamtym; lecz tamtym słowo usłyszane nie przydało się na nic, gdyż nie zostało powiązane z wiarą tych, którzy je słyszeli”* (Hebr. 4, 1-2). Abraham wierzył Bogu i zobaczył wypełnienie obietnicy i my także wierzymy Bogu i Jego Słowu i dożyjemy wypełnienia się obietnicy.

Jak Paweł, który poważnie traktował swoją służbę dla Pana, tak i ja chciałbym położyć wierzącym na serce następujące Słowa Pisma: *„Wzywam was tedy, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu, bo taka winna być duchowa służba wasza. A nie upodabniajcie się do tego świata, ale się przemieńcie przez odnowienie umysłu swego, abyście umieli rozróżnić, co jest wola Bożą, co jest dobre, miłe i doskonałe”* (Rzym. 12, 1-2).

„Aby serca wasze były utwierdzone, bez nagany, w świętobliwości przed Bogiem i Ojcem naszym na przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa, ze wszystkimi jego świętymi” (1. Tes. 3, 13).

„Zachowując słowa żywota ku chlubie mojej na dzień Chrystusowy, na dowód, że nie na próżno biegalem i nie na próżno się trudziłem” (Fil. 2, 16).

„I o to modlę się, aby miłość wasza coraz bardziej obfitowała w poznanie i wszelkie doznanie, abyście umieli odróżniać to, co słuszne, od tego, co niesłuszne, abyście byli czysti i bez nagany na dzień Chrystusowy, pełni owocu sprawiedliwości przez Jezusa Chrystusa, ku chwale i czci Boga” (Fil. 1, 9-11).

Pragniemy serdecznie, by wszystkie te Słowa Biblii urzeczywistniły się na nas i przez nas.

„A sam Bóg pokoju niechaj was w zupełności poświęci, a cały duch wasz i dusza, i ciało niech będą zachowane bez nagany na przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa” (1. Tes. 5, 23).

„A teraz, dzieci, trwajcie w nim, abyśmy, gdy się objawi, mogli śmiało stanąć przed nim i nie zostali zawstydzeni przy przyjściu jego” (1. Jana 2, 28). „Bo któż jest naszą nadzieją albo radością, albo koroną chwały przed obliczem Pana naszego Jezusa Chrystusa w chwili jego przyjścia? Czy nie wy?” (1. Tes. 2, 19).

Dotyczy to wszystkich tych, których Bóg wybrał przed założeniem świata. Do nich apostoł kieruje poważne słowa: „A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia” (Ef. 4, 30).

Zapieczętowany zostanie tylko ten, kto należy do zboru oblubienicy; i do niego skierowane jest poważne napomnienie, by nie zasmucać Ducha Bożego niewiarą i nieposłuszeństwem. Jednak mocno wierzę w to, że to, co apostoł napisał do braci i sióstr w swoim czasie, dotyczy i nas dzisiaj: „Mając tę pewność, że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa” (Fil. 1, 6).

Brat Branham wypełnił swoje biblijne zlecenie i przyniósł poselstwo, które poprzedza drugie przyjście Chrystusa. Mną Pan posłużył się do tego, bym po odejściu brata Branhama niósł to ostatnie poselstwo, objawione Słowo, na cały świat. Wszyscy prawdziwi bracia usługujący zwiastują to same Słowo i rozdzielają ten sam duchowy pokarm. W ten sposób zbor oblubienicy jest wprowadzany w jedność Ducha i równy krok ze Słowem.

„A gdy one odeszły kupować, nadszedł oblubieniec i te, które były gotowe, weszły z nim na wesele i zamknięto drzwi” (Mat. 25, 10).

„I oto przyjdę wkrótce”

„A Duch i oblubienica mówią: Przyjdź!” (Obj. 22, 17).

W roku 2023 oczekujemy, że Bóg uczyni potężne rzeczy i wypełni na nas Swoje obietnice. Możemy być pewni, że Jego Słowo wykonuje na wszystkich, którzy mu wierzą, to, po co zostało posłane, i wykonuje, co On obiecał. Amen!

Działający z polecenia Bożego

Bt. Frank